20 sierpnia: Święty Bernard, opat i doktor Kościoła

Tekst Ewangelii (*J* 17,20-26): To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: «Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś.

Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata. Ojcze sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, żeś Ty Mnie posłał. Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich».

«Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby si? tak zespolili w jedno»

Rev. D. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiejsza widzimy Jezusa, który modli się za uczniów wszystkich czasów, tamtych i wszystkich innych, którzy przyjdą później dzięki świadectwu chrześcijan wszystkich pokoleń: «Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie» (J 17,20). Pragnienie Jezusa nie obejmuje tylko rozszerzenia Królestwa Bożego, ale także jego jedności; w tym przejawia się powszechność Kościoła: «Aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie» (J 17,21). I owo “wszyscy” oznacza wszystkich chrześcijan wszystkich czasów na całym świecie: wszystkich żyjących w komunii z Tym, który jest jedynym prawdziwym Bogiem w centrum jednego Kościoła.

Jednym z uczniów obecnych w sercu Pana Jezusa i za którego modlił się wtedy był Święty Bernard z Clairvaux (1090-1153), wielki odnowiciel chrześcijańskiego życia i monastycyzmu początku drugiego tysiąclecia. Święty Bernard ze wzrokiem utkwionym w Chrystusa modlił się i pracował dla jedności Kościoła i komunii między braćmi, aby żyli prawdziwie po chrześcijańsku i rozszerzali Królestwo Boże. Umocniony Boża miłością święty Bernard nakłaniał mnichów do życia w miłosierdziu, aby w ten sposób dążyć do jedności w sobie samym i w Kościele: «Kochajmy się, bo jesteśmy kochani: to dla naszego dobra i dobra naszych braci. W tym, kogo kochamy odpoczywamy; a temu, kogo kochamy ofiarowujemy nasze schronienie. Kochać w Bogu oznacza być miłosiernym; szukać miłości Boga oznacza służenie z miłosierdziem».

Święty Bernard przyjął nauki Świętego Benita i poświęcił się służbie bożej pokazując nam jak ważne jest wspólnotowe życie dla wiary chrześcijańskiej.